

БЪЛГАРИНЪТ ТРЯБВА ДА ЕЛИМИНИРА ЛИКВИДАТОРИТЕ, за да спаси България

О.з. полк. д-р Димитър ВАНДОВ

Колкото по-подробно се запознава човек с ликвидационния закон за унищожаване на нашето селско стопанство и този за разкриване досиетата на щатните и нещатни сътрудници на ДС и на военното разузнаване, толкова повече се убеждава, че макар и различни по съдържание, по дух и замисъл, тези закони си приличат като две капки вода. И двата закона са поръчани от враждебни на България централи и гласувани от престъпни български депутати.

Първият закон имаше за задача да ликвидира добре развитото българско селско стопанство. Ликвидаторите майсторски и бързо си свършиха работата. Земята беше раздробена, машините разграбени, напоителните системи - унищожени. България, която изнасяше в Европа селскостопанска продукция, сега за срам пред целия свят, внася от чужбина лук, картофи, пипер, фасул, леща, чесън, грах, краставици, домати, плодове и пр., и пр. В резултат на това външнотърговският дефицит за страната възлиза днес на повече от 8 милиарда долара. А това е пагубно за България.

Що се отнася до закона за разкриване на щатните и нещатни сътрудници на ДС и на Военното разузнаване, той също има ликвидационен характер, но с него вече се цели да бъде ликвидирана държавността, а по-късно и самата държава.

Ликвидаторите обаче, които приеха тези два закона, си стоят по 3-4 мандата в парламента и нямат никакво намерение да го напускат. Дори наскоро някои от тях внесоха законопроект, с който поискаха след пенсиониране да получават депутатски заплати. То бива тепегъозлък, но чак бивол за мезе не бива... Те сами си гласуват законите за изборите, сами си подреждат изборителните листи – т.е. сами се преизбират, а заблуждават народа, че участва в свободни и демократични избори!

Разкриването на досиетата на щатните и нещатни сътрудници ДС и военното разузнаване е една чисто антидържавна дейност. Че кой отгук насетне ще се съгласи да сътрудничи на службите за сигурност! Като човек, чийто живот е преминал в тези служби, твърдя, че в продължение поне на 30 години в България не може да бъде изграден сътруднически апарат и органите за сигурност ще бъдат безпомощни в борбата с престъпния свят. Следователно в този период в България сигурност не може да има и престъпниците ще си правят каквото пожелаят.

Обществено-политическият и стопанският живот в нашата страна след 10 ноември 1989 г. все по-ясно показва, че без агентурен апарат престъпленията не могат да бъдат разкривани.

В края на 2008 г. някои янлъш депутати критикуваха МВР, че е изразходвало 100 милиона лева за подслушване. Тези нещастници не могат да разберат, че след ликвидирането на сътрудническия апарат на ДС МВР няма какво друго да прави по оперативните разработки, освен активно да използва подслушването, а това е скъпоструващо оперативно средство. Но тук трябва да отбележа, че подслушването, проследяването, проверката на кореспонденцията и пр. са само спомагателни средства, а **основното средство на органите за сигурност в борбата им с престъпния контингент е агентурата, която нашите бездарни управници унищожиха главно по настояване на Турция, САЩ и на българския престъпен контингент.**

Сътрудниците и агентите на ДС с нищо не са заслужили да бъдат обругавани и да се размахват досиетата им защото те добросъвестно изпълняваха задачи в полза на сигурността на държавата. Напротив, те заслужават почит и уважение, нещо, което българската държава неблагодарно им отказва.

Ще си позволя няколко примера. Агент Хасан Османов помага на ДС да разкрие и арестува, а съдът да осъди Осман Кълъч на смърт за това, че по указания на турското разузнаване в Шумен бе създал резидентура, която изпълняваше поставени ѝ разузнавателни задачи от Анкара. Същият Осман Калъч, ведно с още 8 осъдени в България турски шпиони, правителството на НРБ предаде на Турция, за да освободят само един български разузнавач, който на 29 май 1955 г. беше арестуван в Истанбул и след жестока и продължителна инквизиция, без да признае принадлежността си към разузнаването и без да предаде ръководените от него агенти – турски граждани, бе осъден на смърт. Шест години преживя в единични подземни килии, а общо девет години прекара в различни турски затвори и оживя като по чудо. Да не говорим за страданията на семейството му. Питам - и този ли национален герой ще бъде обявен за *“ченге”*?

Чудя се също така каква антинародна дейност е извършил нашият сътрудник Хасан Османов, та комисията по досиетата трябва да му размахва делото? **Това не е ли предателство под прикритието на закон?**

Благодарение на добре изградения сътруднически апарат в средите на българските граждани с турско национално съзнание органите на ДС разкриваха, а съдът осъждаше ежегодно средно по 11 турски шпиони и 1-2 турски терористични организации. През последните 20 години обаче няма арестуван нито един турски шпионин! Има ли наивник, който да повярва, че турското разузнаване е престанало да работи против България? Защо тогава след 10 ноември 1989 г. българските правителства създадоха прекрасни, невиджани и нечувани условия за шпионска дейност на Турция против България? Сега съседските специални служби вербуват когото си пожелаят от *„политическия елит”* и участват пряко във формирането на българската вътрешна и външна политика. Да не говорим за подривната и шпионска дейност на ДПС.

Така се получава, когато органите за сигурност са разбити, а сътрудническият апарат е разкрит и обруган.

Но нека да разгледаме друг пример. Сътрудникът на ДС Иван Атанасов уведомява органите, че неговият приятел Стефан Христов възнамерява да измени на Родината. Оперативният работник поставя задача на сътрудника да убеди приятеля си да се откаже от изменническите си намерения. Задачата е изпълнена. Пита се с какво Иван Атанасов е навредил на държавата и на приятеля си, та трябва да го разобличаваме като *“мръсно ченге”*?

Нека да вземем и друг пример, в областта на икономиката. Секретният сътрудник Лили Георгиева, която е счетоводителка в голямо промишлено предприятие, информира органите на ДС, че директорът възнамерява да обсеби значителна сума пари на предприятието. Органите на ДС предприемат необходимите мерки и предотвратяват това престъпление. Пита се какво неморално или антидържавно е извършила Лили Георгиева, което налага да ѝ размахваме досието.

Нека споменем и един пример от политическото разузнаване. Наш разузнавач в Анкара е вербувал турски депутат и в продължение на много години получава от него ценна политическа информация от изключителна важност за българската държава. Как и защо за тази си дейност нашият разузнавач трябва да бъде сочен с пръст като престъпник?

Но нека да вземем за пример и един високоинтелигентен български патриот, който дълги години работи на територията на вражеска страна, като нелегал, със сменена самоличност и чужди документи. Рисувайки живота си, той изпълнява поставените му задачи, дори вербува агент в щаба на НАТО в Брюксел, от когото много години България получава ценна политическа и военна информация. Този национален герой вече е обявен от нещастната комисия за ченге, независимо че е починал още преди 15 години! Що за морал! Какво е виновен пред родината си този човек, че трябва да бъде обруган?

Но подобни примери има хиляди в практиката на ДС, които показват, че в органите на ДС са работили достойни български патриоти, които умело и компетентно са ръководили и използвали сътрудническия апарат. Следва да отбележа, че в повечето случаи, когато ДС получава сигнал за подготовка на престъпна дейност, не се отиваше на арест и следствия, а по агентурен път трябваше да бъде предотвратявано престъплението.

С напъните за разкриване на досиетата и дискредитиране на щатния и нещатен апарат на ДС се цели да бъде хвърлен прах в очите на хората и да бъде отклонено вниманието им от основните проблеми на държавата и от основните бандити, които след 10 ноември 1989 г., ограбиха националното богатство и ликвидираха държавността.

На първо място тук са онези, които подготвиха и на 10 ноември осъществиха вътрешнопартийния преврат в БКП и откриха пътя за ликвидиране на държавата. След това се появи създадената от Андрей Луканов СДС и кредитните милионери, които ограбиха спестяванията на българския народ. След това същите тези бандити организираха метежа против правителството на Жан Виденов, предизвикаха хиперинфлацията и по този начин си „върнаха“ кредитите към ограбените банки, само че срещу получени 350 лева примерно те “върщаха” само един лев. Това си е чист пладнешки обир. Същите тези престъпници на 14 януари т.г. се опитаха да организират нов антиправителствен метеж, но този път полицията си изпълни задълженията и не им позволи да реализират замислите си. Този път го нямаше многоуважаваният от реакцията Николай Добрев, за да забрани на полицията да си върши работата и с това да позволи на бандитите да разбият парламента и да подменят вота на народа.

Но нека се спрем и на онези, които разпрадоха промишлените предприятия на безценица. Трябва ли да припомним, че “Кремиковци” беше продаден за 1 долар? Ами продажните съдии и прокурори? Ами онези, които ликвидираха органите за сигурност и държавността? Да не говорим за тези предатели, които включиха България в НАТО, дадоха на САЩ военни бази на наша територия, без да се съобразят с мнението на народа и с това включиха България в подготовката на нова война против Русия.

А какво да кажем за проевропейците, които закриха четирите блока на АЕЦ „Козлодуй”, и то без да питат народа, като че ли АЕЦ им е бащиния?! Така че не досиетата на българските патриоти, които са работили за сигурността на държавата, а досиетата на по-горе споменатите бандити трябва да бъдат разгледани и виновните да отидат в затвора. Ако това не бъде направено, за България няма никакво бъдеще.

Като се запознах с някои документи, издадени от Комисията за разкриване на досиетата на щатните и нещатни сътрудници на ДС и военното разузнаване, и с нейни решения, останах с впечатление, че членовете на тази комисия въобще не разбират за какво става дума и са хора некомпетентни и доволни от антидържавната си дейност. Те не разбират дори, че комисията им е създадена по начин, по който всички секрети на ДС, касаещи Турция, веднага ще бъдат предадени на турското разузнаване.

Почти всички членове на тази комисия са хора словоохотливи. Много обичат да са на телевизионния екран или в радиоэфира. Размахват агентурни досиета и оплюват държавата и патриотите от ДС. Когато не могат да се явят лично в ефира, те предоставят агентурни досиета на журналисти, които вършат същата работа. А това е забранено от закона за досиетата. Така или иначе, те косвено доказват лустрационния характер на закона за досиетата.

Госпожа Екатерина Бончева например обича да цитира Адам Михник, и се опитва да ни внуши, че всички сме „копелета на комунизма”. Много ми се иска да ѝ кажа, г-жа Бончева, ако вие имате основание да се считате нечие копеле, не ни внушавайте, че и аз, и моите бойни другари от ДС и от военното разузнаване сме копелета, защото ние сме синове и дъщери на майка България и от нея сме възпитани в дух на патриотизъм, честност и вярна служба на Родината. Вие лично почти през целия си живот сте служила на сили, враждебни на нашата държава. Нито радио „Свободна Европа”, нито радио „Нова Европа”, нито телевизия „Европа” нито в „Демокрация”, в които вие работехте, са имали добри чувства и намерения по отношение на нашия народ и нашата държава. За отплата продажният ни парламент ви включи в кампанията по досиетата да си довършите работата в „битката против комунизма”. За пребиваването ви в САЩ нищо не мога да кажа, но явно вие никога не сте се чувствали българка. Възниква въпросът как вие, с вашия морал и възпитание, можете спокойно и обективно да разглеждате агентурните материали? И вие, доколкото разбирам, не изпитвате съмнение, че сте „копеле”, а Българският парламент ви възлага да решавате сериозни държавни дела? Това е нонсенс.

Друга дама от въпросната комисия – г-жа Таня Кирякова, пише следното: „Споделям ценностите на свободата, справедливостта и солидарността. Сега вече, прочела толкова папки, се убедих, че ДС в онези години е била далече от тези ценности”. Госпожа Кирякова, вие не четете ли досиетата както дяволът чете евангелието? Помните ли, че именно по време на управлението на БКП и дейността на ДС моралните ценности бяха на най-голяма висота? Тогава държавата възпитаваше гражданите си в дух на патриотизъм, трудолюбие, солидарност, свободомислие, честност, добри междучовешки отношения, любов към семейството, децата и пр. Именно новият „политически елит” разруши всичко това. Вие доведохте прекрасното ни Отечество до пълна разруха и морално-психологическо разложение.

Сега у нас царуват безотговорността, корупцията, бандитизмът, хайдуклукът, завистта, злобата, беззаконието, наркоманията, проституцията, моралното разложение, което вече обхваща голяма част от нашето подрастващо поколение. Вие изличихте от българския речник такива красиви и съдържателни думи като патриотизъм, трудолюбие, хуманизъм, честност, справедливост, солидарност. Вие създадохте обстановката в страната, при която

„човек за човека стана звяр”. С какво основание вие ще ми говорите за морал и солидарност? Просто ме предизвиквате да споделя някои реално съществуващи факти:

На 17.8.1977 г., като резидент на нашето разузнаване в Турция, изпратих наш разузнавач на рисковано агентурно-оперативно мероприятие и затова лично отидох да го охранявам. Когато органите на турското контраразузнаване обградиха колегата ми, за да го арестуват, аз се хвърлих в бой с полицията, за да спася другаря си. (Убеден съм, че така би постъпил всеки служител на ДС, защото тогава човек за човека беше брат, другар и приятел.) Естествено, бях арестуван и след това обявен за персона нонграта. Но това можеше да завърши и много по-лошо. Аз нямах имунитет и турците можеха да ме осъдят на смърт. Според техните закони за шпионаж издават смъртни присъди и извършват публични екзекуции. **У нас обаче, за да накажем турските шпиони, ние ги вкарваме в парламента и Министерския съвет. Така че не се опитвайте да доказвате, че служителите на ДС са били далеч от човешките ценности.** Не виждате ли, че след 10 ноември 1989 г. българските правителства водят антибългарска, протурска и проамериканска политика? Това ли са моралните ценности на новия „политически елит”?

И като защитавам категорично моралните качества на служителите на ДС и разузнавачите на МНО, ще се спра на кадровия състав само на един отдел на ДС. Това е отдел Първи на ПГУ-ДС, който водеше активна разузнавателна работа против Турция. В този отдел бях приет в началото на 1950 г. и работих в него до края на 1989 г. **В този отдел пораснах, в него възмъжах и в него остарях. Бил съм и началник на отдела доста продължително време, така че познавам много добре кадровия му състав.**

Отделът беше проникнал дълбоко в секретите на най-опасния враг на България. Бяхме изградили солиден агентурен апарат в Турция, в който имаше турски депутати, отговорни служители на Министерството на външните работи, на Министерството на вътрешните работи, журналисти, интелектуалци. Успешно решавахме всички поставени ни от правителството разузнавателни задачи.

Освен това отдел Първи ПГУ-ДС се бе превърнал в школа за изграждане на висококвалифицирани кадри за нуждите на държавната администрация. **В този отдел израснаха 7 генерали! Четирима от генералите станаха началници на разузнаването, трима от нашите генерали станаха зам.-началници на разузнаването, а по-късно двама от тях станаха заместник-министри на МВР!**

Освен това четирима от разузнавачите на отдела бяха взети на отговорна работа в ЦК на БКП; един наш разузнавач беше издигнат за първи секретар на окръжния комитет на БКП; четирима разузнавачи бяха избрани за депутати; по предложение на Министерството на външните работи 13 наши разузнавачи бяха назначени за посланици в западни страни; четирима от нашите разузнавачи, пак по предложение на Външно министерство, бяха назначени за генерални консули; петима разузнавачи бяха издигнати на ръководни длъжности в различни ведомства, които ПГУ-ДС използваше за прикритие; десет опитни разузнавачи от отдела ръководството на ПГУ ДС изпрати за резиденти в различни западни страни; един разузнавач стана прокурор на София; един наш разузнавач още през 50-те години стана изключително опитен бизнесмен, а след 10 ноември 1989 г. стана директор на банка; един наш разузнавач стана академик; петима наши разузнавачи по предложение на Министерството на външната търговия, бяха назначени за търговски представители; четирима разузнавачи израснаха като видни журналисти.

Ще си позволя да отбележа и това, че председателят на Асоциацията на разузнавачите от запаса също е от кадрите на отдел Първи ПГУ-ДС.

Явно тук не става дума за някакви ченгета, а за високо квалифицирани български патриоти, които следваше да бъдат използвани за благо на нашата Родина.

По-горе показах кадровия потенциал само на един отдел на ДС, а в МВР имаше стотици отдели на ДС и във всеки от тях израснаха много опитни и заслужаващи доверие кадри. Това беше национален капитал, който новият „политически елит” така безотговорно пропиля. **Само предубеден и настроен против България човек може да твърди, че всички сме били „копелета на комунизма”.**

По понятни причини не споменавам имената на кадрите на отдел Първи ПГУ-ДС. В книгата, която издадох през 2007 г., озаглавена „Разузнаване по главното направление”, тези разузнавачи са споменати с псевдоними, а имената им предадох за съхранение в НРС, за да се ползват от историята.

Трябва да отбележа и факта, че между разузнавачите на отдел Първи ПГУ-ДС съществуваше, съществува и сега искрено другарство и близки взаимоотношения. И сега веднъж седмично се събираме на раздумки. Бих си позволил да помоля госпожа Татяна Кирякова сега да ми покаже в България един такъв високо морален колектив.

Именно колективите на ДС бяха съставени от хора с най-висок морал и човешки достойнства и ценности. Друг е въпросът, че след 10 ноември 1989 г. тези хора бяха уволнени и на техните места бяха назначени неподходящи, посредствени, а често и лумпенизиращи лица. Затова не следва да се чудим, че сега в България не съществува сигурност и царува престъпността и корупцията. Това органите на ДС никога не биха допуснали.

Такава е истината, г-жа Кирякова, за моралния облик на кадрите на ДС, а не какъвто вие го представяте.

На 6 март 2008 г. Асоциацията на разузнавачите от запаса изпрати подробно съобщение до главния прокурор г-н Борис Велчев, с което го информира за нарушения на закона от страна на Комисията за разкриване на досиетата на щатните и нещатни сътрудници на ДС и на Военното разузнаване, като помоли прокуратурата да провери изнесените факти и да предприеме необходимите мерки. В съобщението АРЗ обърна внимание главно:

- на *противозаконните изяви на членовете на комисията в средствата за информация;*
- на *разкриване на имената на действащи български дипломати, които са работили в миналото за ДС и изказано от председателя на Комисията мнение, че на тези наши дипломати им е дошло време да се пенсионират, а това си е чиста лустрация, каквито клаузи няма в закона;*
- *в много случаи проявите и поведението на членовете на комисията не отговарят на изискванията на закона.*

След март 2008 г. Комисията по досиетата допусна и други твърде сериозни грешки. В решенията си, до № 56 вкл., комисията е оповестила имената на 254 щатни служители на бившата ПГУ-ДС. **Сред оповестените имена са и тези на двама офицери, които и понастоящем заемат щатни длъжности в НРС и чиито имена не подлежат на оповестяване.** Освен това оповестени са и имената на **47 наши разузнавачи, които са починали, а това законът не го позволява.**

Ако комисията пожелае, АРЗ може да им предостави списъка на разузнавачите, които не са между живите, а имената им се сочат за назидание. Това е не само противозаконно, но е и нехуманно.

След 10 ноември 1989 г. кадрите на отдел Първи ПГУ-ДС многократно предлагаха на ВС на БСП да им предоставим експертна група от 4-5 висококвалифицирани специалисти по Турция, която да помага на ръководството на партията по разработката на политически позиции по проблемите на българо-турските отношения и отношенията БСП-ДПС. При това ние не искахме щатни бройки, хонорари и пр. Ние предлагаме труда си безплатно, за да бъдем полезни на България. Винаги отказваха услугите ни. Пазеха се от нас като дявол от тамян.

В края на април 2008 г. специалисти по Турция от Асоциацията на разузнавачите от запаса за последен път водиха разговор по този въпрос с представители на ръководството на БСП. Приети бяхме от Ангел Найденов и Ивелин Николов. Отбелязахме кои според нас са погрешните стъпки на БСП в политиката ѝ по отношение на Турция и взаимоотношенията БСП-ДПС. Препоръчавме “прегръдката” с ДПС постепенно да се прекрати, защото носи пагубни последствия за Родината ни.

Още веднъж предложихме да им предоставим група експерти по Турция, която да подпомага ръководствата на БСП Казаха ни, че ще попитат председателя и след това ще ни отговорят. Бяхме убедени, че няма да последва никакъв отговор, защото те не желаят някой да им се бърка в усърдната работа по потурчването на България.

А турцизирането на България се развива с ускорени темпове. Който не вярва, нека отиде в Родопите и сам да се увери, че живущите там българи вече се чувстват под турско робство. При това положение БСП не е нужно да се чуди защо на изборите за евродепутати получи толкова гласове, колкото получи и ДПС, лошо се представи и на Общинските избори, а на предстоящите парламентарни избори БСП пак ще бъде разочарована.